

consten en la proposició de la Secció Comarcal de Granollers transcrita literalment en l'acta de l'Assemblea, folis 152 i 153 d'aquest llibre d'actes, quedarà constituïda de la següent forma:

PONENCIA D'ASSEGURANCES SOCIALS

President: Antoni Peyrí i Rocamora.
 Salvador Armendares i Torrent.
 Alfred Canal i Comas.
 Cristià Cortés i Lladó.
 Feliu Morales i Arcas.
 Joaquim Oliveras i Llagostera.
 Joan Peris i Mas de Xaxàs.
 Llorenç Garcia-Tornel i Carrós.
 Melcior Parrizas i Torres.

Vista la proposició de la Secció Comarcal de Borges Blanques que diu: "En els Partits mèdics les places dels quals estiguin desempenyades per metges no sindicats o per metges que per qualsevulla causa s'hagin donat de baixa del Sindicat, seran considerades com a places vacants i el Sindicat procurarà per tots els mitjans al seu abast col·locar-hi un metge sindicat encara que per aconseguir-ho tingui d'entaular una competència econòmica", s'acorda recollir-ne l'esperit.

Es deixa sobre la taula per a tractar-ne en una propera reunió, la moció presentada pels delegats doctors Mestres i Miquel, Roure, Marimon i Comes, transcrita en l'acta de l'Assemblea, que es refereix als casos de l'expulsió de soci, i la proposició presentada per la Secció Comarcal de Gandesa, que també es transcriu en l'acta de l'Assemblea.

Vist el compromís que va contraure el Consell davant de l'Assemblea de convocar una Assemblea extraordinària per a reforma d'Estatut per tal de donar satisfacció a una proposició presentada per diverses Seccions Comarcals, s'acorda que a la primera avinentesa que es presenti per a la celebració d'una Assemblea ordinària o extraordinària, es convoqui l'Assemblea alludida i que llavors es faci un detingut estudi de la proposició de referència que ja va ésser oportunament estudiada i comentada pel senyor Secretari segons consta en l'acta de la sessió del dia 24 de maig de 1932.

Passa a tractar-se dels diversos extrems que consten en l'Ordre del Dia de la sessió ordinària.

Es dona compte d'una comunicació del senyor

Director de l'Escola Nacional de Sanitat amb la qual s'anuncia la visita dels alumnes d'aquella Escola al Sindicat de Metges per tal de conèixer la nostra organització. S'acorda agrair aquesta atenció i rebre la visita al Casal, lliurant-los-hi un resum esquemàtic de l'organització del Sindicat:

Es dona compte d'una comunicació de l'Agrupació de Metges de Companyies d'Assegurances, amb la qual es convida el Sindicat a assistir a una reunió que celebraran per a donar compte de les bases ja aprovades. S'acorda prendre nota d'aquesta comunicació.

Es llegeix una comunicació de la Fira de Barcelona amb la qual s'insisteix prop del Sindicat perquè accepti un lloc en el Patronat d'aquesta Fira. S'acorda acceptar aquesta designació i oferir tot l'ajut moral del Sindicat per aquesta obra.

Es llegeix una comunicació que signa el doctor Sixte Cambra i que copiada literalment diu:

"Dr. Moll i Ginferrer.—Distingit amic i company: Evidentment, la vostra atenta lletra del dia 19 de juliol no pot satisfer-me totalment perquè només contesta d'una manera parcel·laria el meu darrer escrit. Ara m'entero del nou acord del Consell, data 7 d'abril, però no crec que pugui tancar satisfactoriament l'incident.—Queda clar que l'Oficina de Secretaria es limità a complimentar un acord, però en el meu primer escrit de protesta, primer feia constar, i no se m'ha contestat, la meva repulsa per la conducta del Secretari en aquell acord que entenc va ésser parcial i improcedent. Remarco novament que l'únic conseller que sabia l'escrit i lletra de les normes del Sindicat, puix va intervenir junt amb els Drs. Mira, Garcia-Tornel, Trueta, el que signa i d'altres en la seva redacció tenia el deure de fer notar que l'informe emès pels pèrits neutrals era considerat en darrera instància i que no podia ésser sotmès a nova deliberació d'altra potestat sense córrer el perill de mediatitzar la independència del seu comès. Els pèrits, Drs. Rodríguez Arias, Subirana i Tolosa, es limitaren a signar un document que entengueren devien fer i que em pertanyia en justícia; i al no lliurar-se'm em va perjudicar. Contràriament, se'm comunicà que no s'havia emès dictamen i això és una falsedat, encara que es dissimulés amb l'adjectiu de *complet*. La Secretaria no podia immiscuir-se a qualificar un dictamen d'uns pèrits a qui s'havia confiat un cas a deliberació.—Concretament, jo demano si el